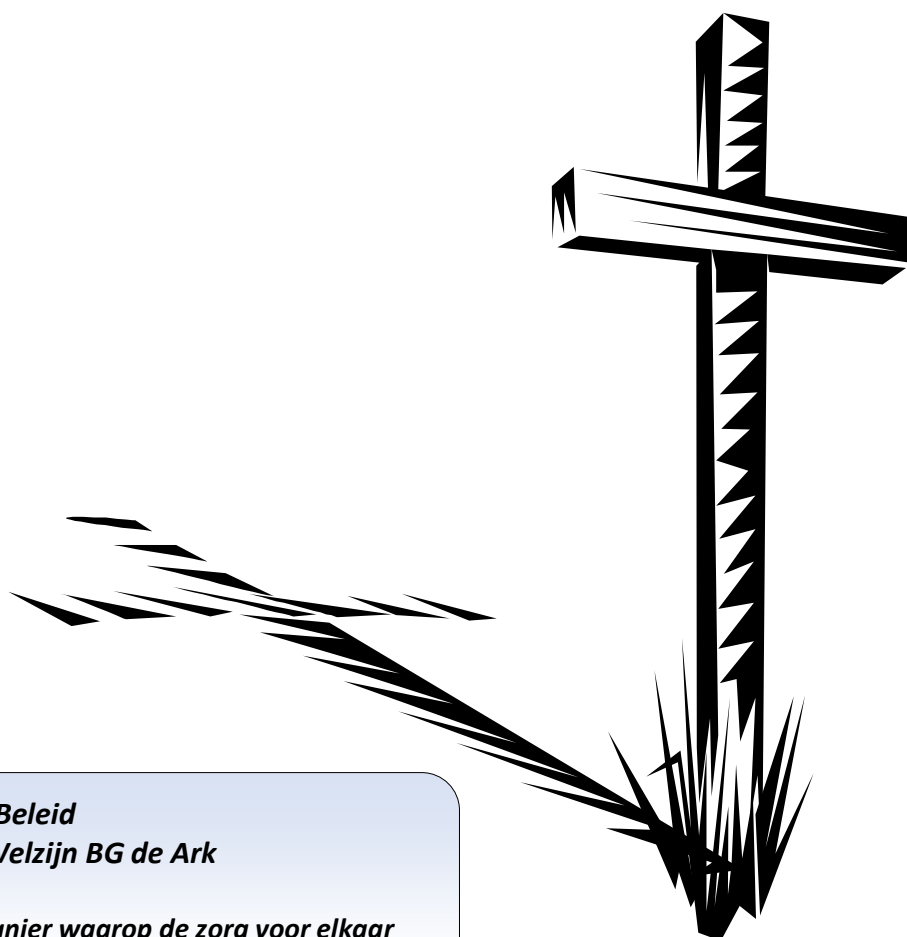

In de Baptisten Gemeente de Ark

Beleid

Taakveld Welzijn BG de Ark

***Een beschrijving van de manier waarop de zorg voor elkaar
is ingebed in het geheel van de gemeente***

Voorwoord

Hart voor zorg

Het Nieuwe Testament leert ons dat de gemeente zorg nodig heeft. Deze zorg heeft als uitgangspunt dat mensen de Bijbelse principes leren toepassen op alle terreinen van hun leven. Het taakveld welzijn binnen de baptisten gemeente de Ark wil vanuit een Bijbels fundament bezoekers, vrienden en leden van de gemeente helpen hun problemen aan te pakken en herstel te vinden, zowel in hun relatie met God als in hun persoonlijke relaties en hun eigen identiteit.

Uit de missie en visie van “de Ark” blijkt dat we Jezus Christus niet alleen als Heer, maar ook als Verlosser willen kennen. De verlossing bestaat allereerst uit de vergeving en verzoening van zonden en het terugbrengen van de mens in relatie met God, de Schepper van hemel en aarde.

Jezus sprak na de opwekking van Lazarus (Joh. 11: 1-44) de woorden:

“Maak hem los en laat hem heengaan”

Hiermee vertrouwde hij de “wedergeboren” Lazarus toe aan de mensen die bij de opwekking aanwezig waren. Dit noemen we ook wel nazorg.

Hieruit blijkt ook dat onze taak niet ophoudt wanneer iemand wedergeboren is. Hij/zij zal verder verzorgd mogen worden om juist de verlossing te gaan ervaren/ beleven in ieder deel van zijn/haar leven.

De BG de Ark gelooft dat wij uit eigen kracht niet in staat zijn complexe pastorale problemen op te lossen. Het is de Heilige Geest die daarvoor Zijn gaven geeft, waar we dankbaar gebruik van maken.

De BG de Ark vindt dat hoop een belangrijk element is in de zorgverlening. Daarbij is één van onze uitgangspunten dat God zijn kinderen niet in omstandigheden laat verkeren die boven hun vermogen zijn. Hij geeft een uitkomst. Dit is een bemoedigend woord. God kent de mens en zijn draagkracht. We vinden het onze taak, daar waar de zorgvrager het nodig vindt hem/haar bij te staan en om een oplossing te vinden die past bij de weg die hij/zij gaat met God. Deze oplossing heeft niet altijd als gevolg dat de problemen verdwijnen.

Onze doelstelling sluit aan bij de tekst *'zodat gij er tegen bestand zijt*. Wij willen dus met de zorgvrager, daar waar nodig is, op zoek gaan om voldoende draagkracht te vinden, teneinde met zijn/haar problemen om te gaan en vrede te vinden met zichzelf, met anderen en met God.

In dit beleidsstuk beschrijven we de manier waarop we dienstbaar binnen de gemeente willen zijn.

Assen, augustus 2018

Inhoud :

Pag 3.	Inleiding
Pag 4-8	Drie niveaus van zorg
Pag 9-10	Verantwoordelijkheden en afsluiting
Pag 11	Structuur Schema

INLEIDING

Wanneer we over “Welzijn” binnen de Gemeente van Christus nadenken dan ontkomen we niet aan het begrip pastoraat, ook wel zielszorg genoemd.

Beide woorden treffen we echter niet in de Bijbel aan. Maar de woorden ziel en zorg komen natuurlijk wel heel vaak voor. Dat er goed voor de ziel gezorgd moet worden, kunnen we uit heel de Bijbel opmaken.

Zorgen voor elkaar past bij het karakter van de Here Jezus Christus. De gemeente is immers Zijn beeldrager. Daarom is het ‘zorgen voor elkaar’ ook een onderdeel van de visie en missie van onze gemeente.

Wij voelen ons als BG de Ark weliswaar sterk verbonden met de bestaande kerken in Nederland, maar vanuit haar visie en missie is de vrijheid genomen om een welzijnsstructuur te bouwen rondom het basisprincipe dat alle leden worden ingeschakeld om de gemeente vorm te geven.

Zo is het voor een optimaal functioneren van het gemeentelijke leven noodzakelijk dat deze structuur voor een ieder binnen (en eventueel buiten) de gemeente bekend is. Daarom willen we in dit beleidsstuk de structuur van het taakveld welzijn nader toelichten.

Ten slotte willen we opmerken dat alles wat er binnen de gemeente mag gebeuren allereerst te danken is aan de liefde en genade van onze hemelse Vader. Zonder het verlossingswerk van de Here Jezus Christus zou er nooit een Christelijke gemeente zijn ontstaan en zonder het werk van zijn Heilige Geest zou dit alles slechts een gebrekkig menselijk bedenkfel zijn. Echter doordat de gemeente zijn oorsprong te danken heeft aan God, mogen wij ook in Zijn kracht bouwen aan een gemeenschap waar Zijn wil wordt gedaan. Dat wij daarbij de verantwoordelijkheden en de gaven die Hij ons geschonken heeft niet mogen verwaarlozen mag voor iedere lezer duidelijk zijn.

Begrippen

In dit beleidsstuk gebruiken we een aantal woorden die we eerst even verduidelijken.

- *Kerngroepen:*
Hiermee bedoelen we alle groepen die in de gemeente functioneren, zoals huiskringen, seniorenkringen, jeugd -en kindergroepen, muziekteams, etc.
- *Herders:*
Herders zijn mensen die de raad ondersteunen en het verlangen hebben de kudde te weiden en te hoeden. Hier worden de leden en vrienden van De Ark mee bedoeld; onze broeders en zusters.
Een herder heeft het verlangen om te functioneren op intermenselijk gebied en mag de voorwaarden scheppen voor veiligheid en groei voor de broeders en zusters in de gemeente. Een herder mag dienen met zijn/haar gaven en talenten. En omdat we niet dezelfde gaven en talenten ontvangen hebben, zullen de taken en de uitvoering van het herderschap tussen de herders in de Ark enigszins verschillen. Waar gesproken wordt over een “herder” kan ook “herdersechtpaar” worden gelezen.
- *Pastoraal team*
Als de pastorale zorg meer tijd en affiniteit vraagt dan de kerngroep of herder kan bieden, dan wordt in overleg met het gemeentelid het pastoraal team gevraagd om passende hulp. Het kan ook zijn dat voor de pastorale begeleiding een oudste wordt ingeschakeld.

Drie verschillende niveaus van zorg in de gemeente

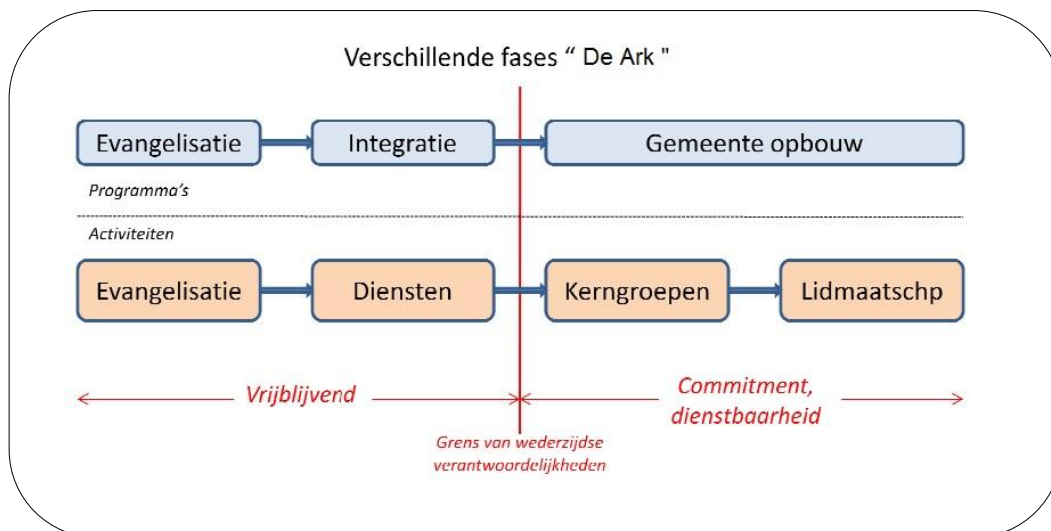
Als gemeente kiezen we ervoor om een groot deel van de zorg, die in het traditionele model geheel tot de verantwoordelijkheid behoorde van de raad (oudsten/ouderlingen), onder te brengen bij de kerngroepleiders, een team van herders en het pastorale team.

De reden hiervoor is dat wij als gemeente uitgaan van een model waarbij elk gemeentelid tot een kerngroep behoort (ook wel huiskring, celgroep, groeigroep of kleine groep genoemd). In deze kerngroepen wordt het gemeente-zijn in praktijk gebracht omdat daar de onderlinge band tussen de gemeenteleden het grootst is.

Doordat de gemeente bestaat uit verschillende kringen en groepen (er bestaan jongeren-, volwassenen- en senioren groepen) en er ook een instroom is zal de structuur van de zorg zodanig aangepast moeten worden zodat deze drie niveaus naadloos op elkaar aansluiten.

Zoals vermeld, werken we in de gemeente met kerngroepen waarbij we nieuwe bezoekers zo snel mogelijk willen opnemen in de kleine gemeenschap (een huiskring of een andere groep). Echter in de praktijk zal blijken dat hier toch een aantal haken en ogen aan vast zitten, want ondanks dat onze gemeentestructuur is gebaseerd op het bestaan van kerngroepen, blijkt in de praktijk dat het enige tijd duurt voordat nieuwe bezoekers zich aansluiten bij één van de verschillende kerngroepen.

We kunnen van iemand die voor de eerste keer in de gemeente komt niet verwachten dat hij/zij zich direct aansluit bij een kerngroep. Vaak doorloopt een bezoeker een proces waarbij deze persoon allereerst een aantal keren vrijblijvend de diensten bezoekt, vervolgens rustig kennis gaat maken met de gemeente, waarna pas na enige tijd de stap naar een kerngroep wordt gezet (zie onderstaand model).

Om de nieuwe bezoekers op een goede manier te laten instromen in de gemeente, is het zeer gewenst om in dit traject oog te hebben voor mogelijke pastorale problemen die dan kunnen spelen. Het is daarbij echter wel van belang om duidelijk te kijken naar de verantwoordelijkheidslijnen. Zoals uit het bovenstaande model blijkt, begint het gemeente-zijn pas echt concrete vormen aan te nemen op het moment dat een bezoeker deel gaat uitmaken van de kerngroep. Op dat moment wordt de bezoeker namelijk opgenomen in de kleine gemeenschap waarbij begrippen als toewijding en dienstbaarheid vorm gaan krijgen. Deze wederzijdse verantwoordelijkheid heeft ook gevolgen voor het verlenen van herderlijke zorg.

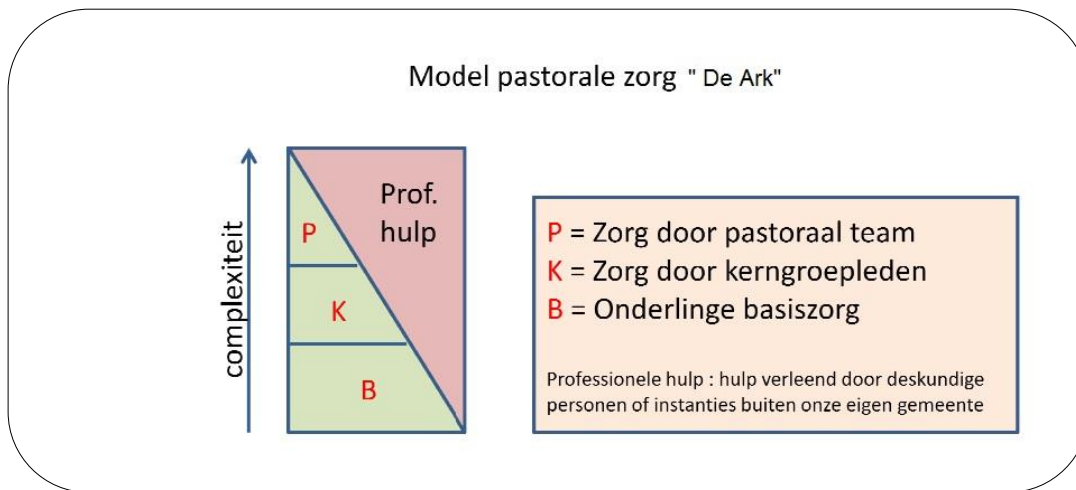
Omdat het bezoeken van de missionaire activiteiten en de diensten een grote mate van vrijblijvendheid met zich meedragen, zal ook de zorg minder diepgaand zijn (er is ten slotte nog geen

wederzijds commitment afgegeven). Daarentegen zal de pastorale zorg richting de kerngroepen en de leden wel veel verder dragen, omdat daar wel die band van onderlinge toewijding en dienstbaarheid is uitgesproken.

Zorg vanuit de gemeente en professionele hulp mogen we niet los zien van elkaar. Deze twee vormen van zorg kunnen en mogen naast elkaar blijven staan.

Niet dat daarmee de gemeente verantwoordelijk wordt voor de zorg die door de verschillende professionele instanties wordt gegeven, maar iemand die zorg ontvangt vanuit een professionele instantie heeft ook vaak behoefte aan (geestelijke) zorg en aandacht vanuit de gemeente.

Dit alles in acht nemend komen we tot het volgende model

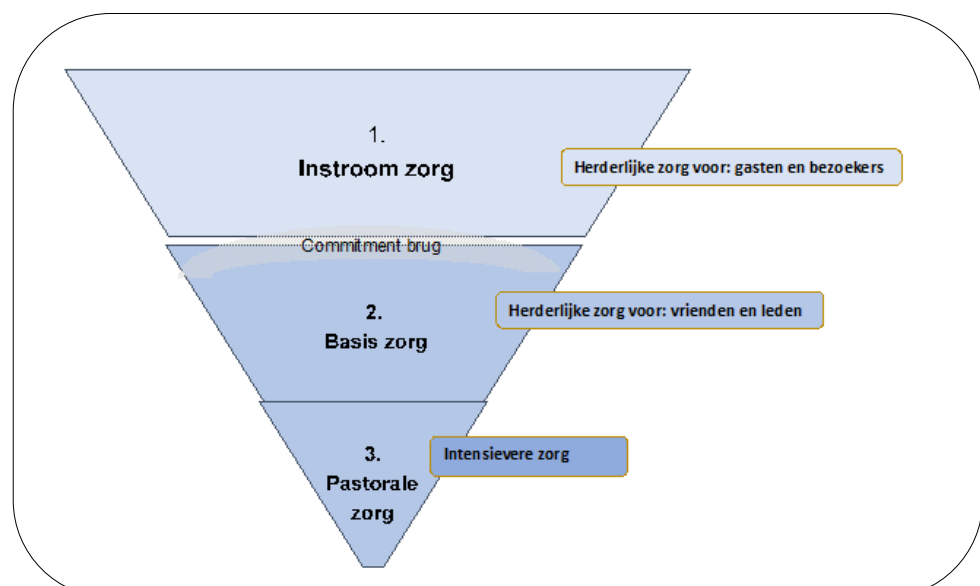
In dit model zijn de drie lagen van zorg vertegenwoordigd.

Daarnaast is er plaats voor samenwerking tussen de professionele hulp en herderlijke zorg terwijl daarbij toch ook duidelijk afgebakend is waar de expertise en verantwoordelijkheden van een ieder liggen.

Het mag duidelijk zijn dat we als gemeente niet de rol van de professionele hulpverlener willen overnemen. Natuurlijk is het een aanvulling als bijvoorbeeld leden van het pastorale team kennis en ervaringen uit hun professionaliteit meenemen, maar we moeten te allen tijde ons oog gericht houden op de twee pijlers van de pastorale zorg, te weten:

1. Herstel van de relatie tot God
2. Herstel van de relatie tot de medemens.

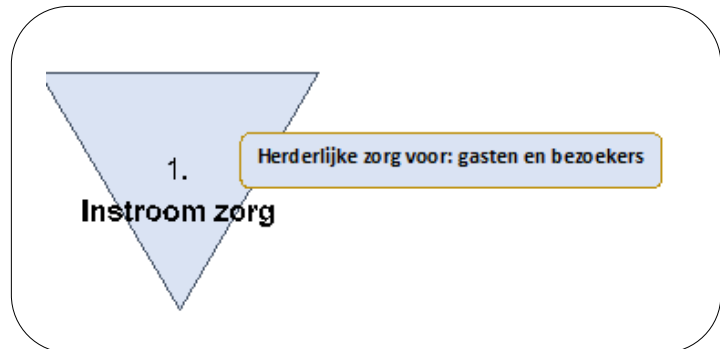
Zo kennen we naast de zorg voor elkaar in de gemeente een drietal zorggebieden

1. Instroom zorg

Instroomzorg voor nieuwe bezoekers, (coördinatie door herder)

In onze visie zeggen we dat we een warm, gastvrij gezin van God willen zijn. De zorg voor nieuwe bezoekers in de gemeente verdient dan ook speciale aandacht. Deze zorg is enerzijds op gericht om de bezoeker te laten merken dat hij of zij welkom is in de gemeente en anderzijds om direct hulp te kunnen bieden waar nodig. Omdat heel veel van onze zorg is afgestemd op gemeenteleden zullen we extra aandacht moeten geven aan de mogelijke hulpvragen van nieuwe bezoekers, omdat deze anders tussen wal en schip kunnen belanden. Binnen deze zorg voor nieuwe bezoekers kennen we enkele specifieke taken:

1.1 Gastenteam (ontmoeting tijdens de koffie)

Dit team is verantwoordelijk voor het ontvangen van alle bezoekers van de diensten. Een specifieke taak ligt hier in het aanspreken van nieuwe bezoekers om hen daarmee te laten merken dat ze welkom zijn. Een andere taak is het beantwoorden van mogelijke vragen rondom de diensten en de gemeente.

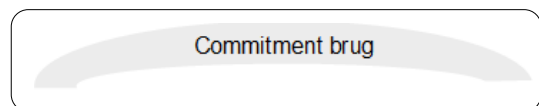
1.2 Brugteam

Het brugteam bestaat uit een aantal personen met de specifieke taak om daar waar gewenst op bezoek te gaan bij nieuwe gasten. Veel nieuwe gasten hebben vragen over de gemeente die niet altijd beantwoord kunnen worden tijdens de koffie na de dienst.

Het brugteam gaat (vrijblijvend) op bezoek met het doel om vanuit de gemeente interesse te tonen in deze nieuwe bezoekers.

Tijdens een dergelijk bezoek kunnen mogelijke vragen rondom de gemeente rustig en uitgebreid beantwoord worden. Zo bouwt het team aan een commitment van gast/ bezoeker naar lid of vriend. Tevens kan geïnventariseerd worden of er mogelijke pastorale zorg nodig is (zonder dat zelf te gaan geven).

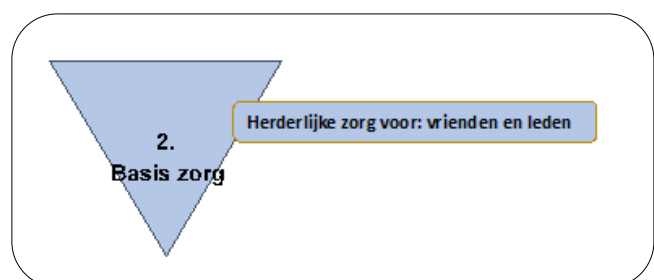
Het is aan te bevelen om dit team samen te stellen met medewerkers uit het gastenteam omdat zij door de eerste contacten vaak al een ingang bij de nieuwe bezoekers hebben gekregen.

2. De basiszorg (Coördinatie door een herder)

De basiszorg vormt letterlijk de basis van alle zorg in de gemeente. Hierbij mogen we ook duidelijk wijzen op het tweeledige "ambt van alle gelovigen"; het uitdragen van de boodschap van redding en verlossing en de zorg voor de naaste.

Omdat een christen niet onverschillig kan blijven staan ten opzichte van de moeite en het

verdriet van zijn medebroeder of zuster, zien we in de praktijk dat er vanuit deze grondhouding al heel veel zorg in de gemeente plaatsvindt. Deze zorg kan variëren van het sturen van een kaartje ter bemoediging, het afleggen van een bezoeker, het samen bidden, tot praktische hulp in de vorm van het doen van een boodschap of het helpen in de huishouding. Deze vormen van zorg vinden zowel binnen het geheel van de kerngroepen plaats als op gemeenteniveau.

Ondanks dat deze vorm van zorg vaak niet voor iedereen zichtbaar is, bemerken we in de praktijk dat deze heel belangrijk is voor het geestelijk leven in de gemeente omdat hiermee het tweede gebod van de Heere Jezus in praktijk wordt gebracht (U zult de naaste liefhebben als uzelf Mt. 22:39).

2.1. De zorg in kerngroepen en hun leiders

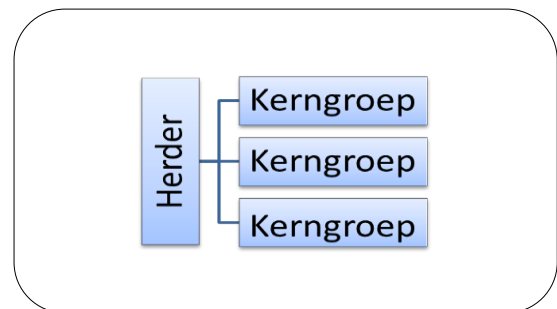
De tweede laag in het zorgmodel is de zorg die wordt gegeven door de kerngroepleiders. De kerngroepen zijn het kloppende hart van de gemeente waarbij op kleine schaal vorm wordt gegeven aan het gemeente-zijn. Binnen de kerngroepen wordt het geloof geleefd en beleefd, worden Bijbelstudies gehouden, wordt samen gebeden en wordt omgezien naar elkaar.

Aan het hoofd van een kerngroep staat een kerngroepleider die het aanspreekpunt is voor al het werk wat er binnen deze kerngroep mag plaatshebben.

Daarnaast heeft de kerngroepleider ook een herderlijke functie in de vorm dat hij (of zij) pastoraal verantwoordelijk is voor de kerngroepleden. In Bijbelse termen betekent dit dat de kerngroepleider zal waken over zijn schapen (kerngroepleden) en dat hij zorg zal geven aan die schapen die zorg nodig hebben. De kerngroepleider hoeft deze zorg (die zowel geestelijk als praktisch van aard kan zijn) natuurlijk niet alleen te geven; ook de andere kerngroepleden hebben daarin een taak. Echter de kerngroepleider zal deze zorg coördineren en indien nodig (gezien de complexiteit van de zorgaanvraag) het pastorale team inschakelen.

Ook voor de kerngroepleiders geldt dat zij toerusting, persoonlijke aandacht, coaching en een luisterend oor nodig hebben. Mede daarom zien wij de groep van kerngroepleiders als een kerngroep die op regelmatige basis samenkomt voor Bijbelstudie, verdieping en gebed.

Zoals in elke kerngroep is er ook in deze groep iemand die als een herder waakt over de kerngroepleiders.

2.2 De zorg voor hen die niet deelnemen in een kerngroep

Er zijn ook gemeenteleden die, om wat voor reden dan ook, geen kerngroep bezoeken. Ook voor deze groep hebben we zorg. De zorg bestaat er vooral uit hen te laten merken dat ze wezenlijk onderdeel van de gemeente zijn. Zij is erop gericht om achter de oorzaak van het niet deel nemen te komen, om daar waar mogelijk is een brug te bouwen tot deelname of betrokkenheid. Een herder die betrokkenheid heeft met deze groep en de gemeente kent, zal deze niet-deelnemers vanuit zijn hart benaderen.

2.3 De zorg voor zieken, eenzamen, ouderen etc.

Binnen de gemeente komen we soms specifieke situaties tegen, bijvoorbeeld bij (langdurige) ziekte, wanneer mensen de diensten niet meer kunnen bezoeken of als mensen veel alleen zijn (denk aan verlies partner). Het bezoeken van deze gemeenteleden wordt gedaan door het

bezoekteam. Daar waar nodig kan het pastorale team ingeschakeld worden. Een herder die de gave van barmhartigheid heeft zal dit team leiden.

2.4 De zorg voor uitstromers

Wanneer mensen aangeven de gemeente te willen verlaten, willen we op graag een goede manier afscheid nemen. Dat kan door deze mensen een email te sturen en hun te bedanken voor de afgelopen tijd. We bieden daarbij ook de mogelijkheid aan om op het podium afscheid te nemen van de gemeente. Daar hoeft geen gebruik van gemaakt te worden. Het kan ook voorkomen dat het nodig is een bezoek af te leggen om zo te zorgen dat er niets tussen deze mensen en de gemeente in staat. Mogelijk leidt dit gesprek tot een heroverweging van hun beslissing. Deze zorg wordt gedaan door een herder die een groot empathisch vermogen heeft, eventueel bijgestaan door een raadslid.

2.5 De zorg omtrent doop en zegen en lid/vriend worden

De zorg aan bezoekers die vriend of lid willen worden, wordt gegeven door een herder. Tevens wordt de zorg omtrent doop en het opdragen van kinderen door hen gedaan. De gesprekken worden gedaan door een herder met een duidelijk onderscheidingsvermogen of door een raadslid. Het dopen, de babyzegen en welkom op het podium zelf wordt gedaan door oudsten, eventueel in samenwerking met de herder.

Optioneel: Er kan ook voor gekozen worden om de herders de gesprekken met dopelingen, ouders en toekomstige leden/vrienden te laten uitvoeren en daarna zelf de bijbehorende handeling te verrichten. Dat is een keus die nog gemaakt moet worden.

3. Meer intensieve zorg

Wanneer pastorale zorg meer tijd en affiniteit vraagt dan kerngroepeliders of herders kunnen bieden, dan wordt in overleg met het gemeentelid aan de coördinator van het pastoraal team gevraagd een passende pastoraal begeleider uit het team te vragen. Het kan ook zijn dat voor de pastorale begeleiding een oudste wordt ingeschakeld. Ook kan een herstelprogramma worden aanbevolen.

3.1 Nieuw leven programma

Binnen de gemeente wordt het Nieuw leven programma aangeboden. Dit is uniek pastoraal herstelprogramma van twaalf stappen, gebaseerd op Celebrate Recovery. Maar het is meer dan een programma. Er worden geen technieken aangeleerd die helpen omgaan met pijn, problemen of verslavingen. Er is meer nodig voor echte overwinning. Daarom leert *Nieuw Leven* ons op een nieuwe manier naar het leven te kijken en er mee om te gaan, zodat er een diepe, duurzame verandering plaats vindt van binnenuit. Dit programma heeft op deze manier tienduizenden mensen wereldwijd geholpen.

3.2 Pastoraal team

Het pastorale team is de plaats van waaruit de zorg wordt geboden aan de meer complexe pastorale problemen binnen de gemeente. Het team bestaat uit gemeenteleden die gedreven worden vanuit het verlangen om anderen bij te

staan en die daarbij ook bepaalde gaven hebben ontvangen.

Buiten deze gaven hebben zij ook de nodige toerusting gekregen om op de juiste manier met ingewikkelde problematiek om te gaan.

Naast de pastorale zorg die het pastoraal team zelf kan bieden, werkt zij (waar nodig) nauw samen met de professionele hulpinstanties. Zoals eerder aangegeven hebben mensen die in het professionele hulptraject zijn terecht gekomen ook de nodige geestelijke begeleiding nodig. Hierbij spelen factoren als een luisterend oor, compassie en gebed een grote rol.

Omdat de zorg die door het pastorale team geleverd wordt vaak zeer specifiek is, werkt het pastorale team, zoals de naam al zegt, in teamverband. Dit wil zeggen dat één persoon de aanvragen coördineert en ervoor zorgt dat de juiste pastorale werker aan een bepaalde zorgaanvraag wordt gekoppeld. Daarnaast zal de teamleider op regelmatige basis vergaderingen plannen waarbij specifieke zorgvragen worden besproken.

3.3 Diaconie

De taakgroep diaconie geeft zorg en hulp aan mensen in sociale en maatschappelijke knelsituaties. Daar waar mogelijk en noodzakelijk gebeurt dit samen met uitvoerders van sociale wetgeving en anderen.

4. Verantwoordelijkheden

4.1. Taakveld leiding Welzijn

De leiding van het taakveld welzijn is verantwoordelijk voor zowel de inhoudelijke als de praktische kant van het taakveld:

- Hij/zij is het aanspreekpunt voor de raad die eindverantwoordelijke is voor alle zorg die er in de gemeente plaats vindt. Daartoe vindt regelmatig (1x per maand) overleg plaats met een afgevaardigde van de raad
- Hij/zij begeleidt nieuwe initiatieven op pastoraal gebied en updatet daar waar nodig iedere jaar het beleidsplan.
- Hij/zij is, in nauwe samenwerking met het secretariaat van het taakveld, de coördinator van alle zorgcontacten binnen de gemeente en geeft daar waar nodig additionele hulp.
- Hij/zij informeert aan en houdt regelmatig contact met de andere taakvelden en bedieningen in de gemeente, om daarmee vragen te beantwoorden en mogelijke problemen op te lossen.
- Hij/zij begeleidt de pastorale medewerkers en zorgt voor toerusting daar waar nodig.
- Hij/zij informeert de gemeente over het pastorale werk wat er plaats mag vinden (zonder daarbij details te noemen en daarmee de privacy van de zorgvragers te schenden).
- Hij/zij is verantwoordelijk voor het aantrekken en opleiden van nieuwe leden van het pastorale team.

4.2. Secretariaat

Alle aanvragen voor het taakveld Welzijn komen via één poort binnen. Dit om versnippering te voorkomen en overzicht te houden op welke zorg door wie verleend wordt.

De gemeenteleden hoeven zich niet af te vragen tot wie ze zich moeten wenden, het is meteen duidelijk bij wie ze moeten zijn voor een zorgvraag. Het secretariaat verleent geen zorg maar verwijst door naar de juiste coördinator.

Afsluitend

Alle zorg die binnen de gemeente gegeven wordt, wordt door mensen uitgevoerd. Om solistisch optreden te voorkomen en zorg te dragen voor eerlijke en oprechte zorg, is het noodzakelijk om een verantwoordelijkheidsstructuur op te zetten.

Deze structuur is niet bedoeld als betutteling van een ieder die meewerkt in het geheel van de zorg binnen de gemeente, maar als vangnet en borg tegen ongewenste situaties. De broeders en zusters die een beroep doen op de zorg binnen de gemeente bevinden zich vaak al in een kwetsbare positie en kunnen door onzorgvuldig handelen nog verder beschadigd worden. Daarnaast is het heel zinvol om ook de personen die een taak hebben binnen het taakveld welzijn te beschermen tegen een overvloed van zorgaanvragen of te assisteren in het geval van complexe (en vaak ook langdurige) pastorale problematiek.

Omdat het binnen het zorgkader in de gemeente belangrijk is om terug te kunnen vallen op een teamverband hebben we er binnen de gemeente voor gekozen om alles wat te maken heeft met welzijn onder te brengen in het taakveld welzijn.

Zoals het figuur op de volgende laat zien, zijn er wel verschillende doelgroepen binnen het zorg veld.

Zo vergt het omgaan met kinderen een andere aanpak dan bijvoorbeeld het omgaan met volwassenen.

Daarom is er binnen de taakgroep welzijn gekozen voor doelgebieden.

In elk doelgebied zitten medewerkers die een verlangen hebben om in dat specifieke segment werkzaam te zijn.

Naast deze doelgroepen zijn er ook onderwerpen die voor elke situatie relevant kunnen zijn en bestaan er zogenaamde subteams die hun kennis en ervaring beschikbaar stellen aan de verschillende doelgroepen.

Het kan daarbij in specifieke gevallen nodig zijn om externe expertise in te schakelen omdat we deze deskundigheid niet hebben of in het geval we een "second opinion" willen verkrijgen.

Hierbij kan gedacht worden aan het consulteren van een psycholoog/psychiater of een andere professionele hulpverlener.

De hulp die daarbij extern wordt verleend valt onder de eindverantwoordelijkheid van het pastorale team zonder dat deze hulpverlener lid is van het pastorale team (hierbij gaan we in het geval van een professionele hulpverlener uit van de privacy en ethische richtlijnen van de desbetreffende beroepsgroep).

We hebben in de gemeente zorgvuldig nagedacht over de manier waarop wij de zorg aan elkaar mogen geven, over de structuren en over de verantwoordelijkheden, maar in dit alles zijn we afhankelijk van de grote Heelmeester die ons wil gebruiken als instrumenten in zijn doorboorde handen.

